

Jeg synes simpelt hen, at det er for småt at køre debatten på dét, og det er i hvert fald ikke noget, der gavner EU-modstanden, og det var årsagen til min bemærkning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil starte med at sige tak for en god debat og for en bred opbakning til den linje, regeringen har lagt i forberedelserne af det danske formandskab for EU. Det vil om lidt blive udtrykt i en vedtagelse, som et meget bredt flertal i Folketinget står bag. Jeg vil gerne sige tak til hr. Poul Nyrup Rasmussen, fru Elisabeth Arnold, hr. Jann Sjørnsen, fru Charlotte Antonsen og hr. Lars Barfoed for opbakningen til den linje, der er lagt, og den vedtagelse, som vi beslutter her i Folketinget om et øjeblik.

Jeg synes, at denne vedtagelse udtrykker nogle helt centrale prioriteter, som Danmark må lægge vægt på under sit formandskab, naturligvis først og fremmest at det nu drejer sig om at få truffet en beslutning om udvidelse af EU, men dernæst også, at vi skal lægge vægt på i fællesskab i Europa at forbedre tryghed og sikkerhed, at vi skal skabe forudsætningerne for en bæredygtig vækst og udvikling, at vi skal gøre vores yderste for, at forbrugerne får sikre fødevarer, og at det drejer sig om, at EU også påtager sig et globalt ansvar på vigtige områder.

Det er det, regeringen har som hovedprioriteter i forberedelserne af formandskabet, og vi er glade for, at disse hovedprioriteter har så bred en opbakning her i Folketinget.

Så vil jeg knytte nogle enkelte bemærkninger til spørgsmål og problemer, der er rejst under debatten.

Hr. Henrik Dam Kristensen, hr. Villy Søvnald og også fru Elisabeth Arnold berørte landbrugs-spørgsmålet, og der er nogle enkelte ting, jeg godt vil sætte på plads dér.

Regeringens linje er meget klar, når det gælder EU's landbrugspolitik, nemlig at målet er over årene at gennemføre en reform af EU's landbrugspolitik, som betyder, at den bliver mere markedsorienteret, og at vi gradvis reducerer for til sidst at fjerne de direkte tilskud, der gives under EU's landbrugspolitik. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Men jeg er også nødt til at minde om, at der ikke vil være opbakning hele vejen rundt til, at vi tager hul på den sag nu. Det er ikke den danske regering, der er problemet, hvis jeg må bruge det udtryk.

Der er andre lande, som absolut ikke ønsker den sag taget op nu, men som henholder sig til den gamle budgetaftale, som betyder, at det nuværende budget løber frem til 2006, og derfor mener de, at det først er efter det tidspunkt, man skal tage sagen op.

Der er andre lande, som vil sige, at vi i det mindste bør have udtrykt nogle politiske retningslinjer for fremtidige reformer af EU's landbrugspolitik, inden vi træffer en beslutning om udvidelsen af EU, for ellers kan det blive for svært at gennemføre det på et senere tidspunkt.

Det bliver Danmarks opgave som formandskab at balancere mellem disse to synspunkter for at sikre, at vi kan få truffet en beslutning om udvidelsen, uden at det bliver forsinket af en endeløs diskussion om fremtidige reformer af EU's landbrugspolitik. Vi gør det altså med den baggrund, at Danmark grundlæggende er tilhænger af fremtidige reformer, men hvis vi lukker op for, at der skal træffes beslutninger om en reform af EU's landbrugspolitik i dette efterår, risikerer vi, at vi får forsinket udvidelsen af EU.

Kl. 15.25

Så kunne hr. Henrik Dam Kristensen ikke forstå, at regeringen ikke allerede nu spiller ud med løsningsmodeller til, hvordan vi kunne få lavet et kompromis, for så vidt angår f.eks. den direkte indkomststøtte til landmænd i ansøgerlandene. Det er altså gået meget hurtigt for hr. Henrik Dam Kristensen at gå fra at være minister og ansvarlig for forhandlinger til nu at stå som repræsentant for et oppositionsparti og kræve, at regeringen, allerede inden forhandlingerne er gået i gang, skal spille ud med løsninger, som til sin tid skal ende med at være kompromiser. Sådant kan vi selvfølgelig ikke arbejde, for så bliver det ikke muligt at få truffet beslutninger.

Så siger hr. Villy Søvnald, at det landbrugsudspil, som Kommissionen er kommet med, vil give en unfair konkurrence mellem landmænd i ansøgerlandene og landmænd i de nuværende EU-lande. Jeg er fuldstændig uenig med hr. Villy Søvnald i det.

Det, hr. Villy Søvnald også burde tænke på, er jo, at hvis landmænd i ansøgerlandene skulle have direkte indkomststøtte på det niveau, som de nuværende EU-landmænd får, ville det medføre en ganske betydelig skævvridning af de sociale og økonomiske strukturer i ansøgerlandene, som ville være helt uacceptabel. Det, hr. Villy Søvnald skal tænke på, er, at set fra ansøgerlandenes synspunkt er 25 pct. i indkomststøtte altså